

[Hans Hansen (Rørby).]

forhold til andre lande og har gennemført store ting, uden at der har været revolutioner eller været rejst barrikader. Dette gælder ikke mindst ved grundloven af 1849, da der var revolution over Europa; da stod den københavnske befolkning her på slotspladsen og sang fædrelandssange, medens Frederik VII underskrev grundloven. Det er mit indtryk, efter hvad der er sagt i dag, at der er den samme følelse af ansvar hos alle dem, der har kritiske bemærkninger at gøre, og jeg synes, det er ligetil, at det udvalg, der skal behandle forslaget, tager det op til prøvelse og ser, hvad det indeholder.

Så vil jeg gerne gøre en anden bemærkning, der er foranlediget fra anden side. Vi har tidligere fra vor side offentligt rejst spørgsmålet om de politiske partiers stilling til erhvervsorganisationerne i al almindelighed og deres økonomiske afhængighed af disse. Nu har statsministeren på foranledning fra anden side givet et svar, som jeg derfor også betragter som et svar til os. Jeg var spændt på svaret, men jeg må sige, at jeg ikke er klar over, om det var en indrømmelse eller et dementi. Det er ikke spørgsmålet om de 400 000 kr., her er nævnt, det drejer sig om, men det er spørgsmålet, om det politiske liv kan arbejde uafhængigt af erhvervsorganisationerne og deres indflydelse, for det er nødvendigt for demokratiet og for folkestyrets sundhed, at man holder sig absolut fri af erhvervenes påvirkning med hensyn til støtte til politiske partier. Derfor vil jeg gerne have lov til at gentage spørgsmålet — og det skulle glæde mig, om statsministeren ville give et klart svar —: Modtager venstrepartiet støtte i penge fra erhvervsorganisationerne? — Det er ikke et spørgsmål om størrelsen.

Aksel Larsen: Det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) sagde i dag, at det er gavnligt, og at det er demokratiets kendetænde, at der er offentlig diskussion. Ja, hvis det er tilfældet, så står det nu ikke så helt godt til med demokratiet i Danmark og demokratiet i denne sal, for det er jo meget småt med den offentlige diskussion om det forslag, vi behandler her. Der har været holdt de taler, der nu engang skulle holdes fra de partiers side, som har sluttet et kompromis. Jeg har forsøgt at bringe nogle andre momenter ind i debatten; det tages der ikke hensyn til, eller tages meget

ringe hensyn til, og som debatten er forløbet i dag — bortset fra de talere, der havde ordet i formiddags —, må man vistnok erkende, at det er en noget mager forestilling; man har ikke indtrykket af, at der virkelig er alvor med i det. Men bevares, det forholder sig måske sådan, som det ærede medlem hr. Hans Hedtoft nu oplyste, at der er sluttet et kompromis om, hvordan grundloven skal være, og dette kan ikke fraviges, medmindre de parter, der har sluttet dette kompromis, bliver enige om at fravige det, og så er der jo ikke mere at diskutere om.

Jeg tror ikke, det er en sund måde at revidere grundloven på, og jeg må have lov til at tilføje til det, den højtærede statsminister i sin tale i dag en eller to gange sagde om, at den og den sag havde været grundigt drøftet i forfatningskommissionen, at denne påstand ikke er rigtig. De sager, statsministeren påstod var grundigt drøftet i forfatningskommissionen, f. eks. spørgsmålet om udsættende veto, har netop ikke været drøftet. Det har lige akkurat været nævnt i en sætning, om der var nogen, der havde interesse deri, og der var ingen, der svarede på spørgsmålet. Det kalder jeg ikke en drøftelse. Nu mener jeg ikke, vi skulle have udsættende veto, men jeg vil blot hermed sige, at der er en hel mængde vigtige spørgsmål, som hverken er blevet godt eller dårligt drøftet i forfatningskommissionen eller dens udvalg, men som man simpelthen er gået henover uden debat, og som man i hvert fald her i folketingets plenarmøde åbenbart også vil gå henover uden debat.

Det, der har været tale om i eftermiddag, har mest været spørgsmålet om rigsdagen og om valg til rigsdagen, om et- eller to-kammersystem, om valgret o. s. v. Jeg underkender ingenlunde vigtigheden af disse spørgsmål, men det er alligevel ikke hele grundloven, og man har lov til at tvistes om, hvorvidt det er det vigtigste i grundloven. Efter min mening er det vigtigste i grundloven, at folkets rettigheder sikres, herunder naturligvis folkets ret til at vælge den folkerepræsentation, der giver lovene. Men de problemer, man her har diskuteret i forbindelse med rigsdagen, forekommer mig ikke at overskygge alt det øvrige i grundloven, men det er altså dem, man helst vil diskutere.

Må jeg med hensyn til problemer, man har været villig til at diskutere, sige, at det